

Uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Amsterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: NL 17.6183

V-nummer: .

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 25 januari 2018 in de zaak tussen

geboren op 1 juli 1982 dan wel 17 januari 1992, van Ethiopische dan wel Somalische nationaliteit, eiseres (gemachtigde mr. F. Fonville),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, voorheen de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder (gemachtigde mr. W. Steenstra).

Procesverloop

Bij besluit van 7 juli 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 november 2017. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiseres heeft bij haar eerste asielaanvraag hier te lande op 7 juni 2010 gesteld te heten en Ethiopische te zijn. In haar tweede aanvraag van 2 augustus 2012 stelde zij en van Somalische nationaliteit te zijn. Dat werd door verweerder niet als novum gezien, omdat zij haar gestelde identiteit en nationaliteit niet kon onderbouwen. Laatstelijk bij uitspraak van 9 oktober 2013 (AWB 12/28474) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, het beroep van eiseres ongegrond verklaard.
2. Eiseres stelt thans bij haar derde asielaanvraag van 27 juni 2016 wederom te zijn , geboren op 17 januari 1992 in Somalië en van Somalische nationaliteit. Eiseres heeft aan de onderhavige asielaanvraag een nationaliteitsverklaring en een geboorteakte ten grondslag gelegd, beide afgegeven door de Somalische ambassade in Brussel op 19 mei 2014. Deze documenten zijn onderzocht door Bureau Documenten en positief beoordeeld op echtheid, opmaak en afgifte.
3. Verweerder heeft zich hierover op het standpunt gesteld dat aan de overgelegde documenten niet de door eiseres gewenste waarde kan worden gehecht, nu deze zijn

opgesteld alleen op grond van de eigen verklaringen van eiseres en niet op grond van brondocumenten. Niet is gebleken dat de verklaringen van eiseres op enige wijze door het ambassadepersoneel zijn geverifieerd. Derhalve kunnen ze niet worden geaccepteerd als nova. De opvolgende aanvraag is door verweerder niet ontvankelijk verklaard met toepassing van artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000.

4. Eiseres voert aan dat verweerder ten onrechte is voorbij gegaan aan de overgelegde, echt bevonden documenten. Eiseres heeft met name gewezen op een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 5 september 2017 met kenmerk NL 17.6403. Uit deze uitspraak volgt dat het verweerder niet vrij staat om geen waarde te hechten aan een door de vreemdeling ter staving van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël overgelegde nationaliteitsverklaring, die door het door hem ingeschakelde Bureau Documenten echt is bevonden.

5. Het is juist dat Bureau Documenten de door de Somalische autoriteiten afgegeven nationaliteitsverklaring en geboorteakte positief heeft beoordeeld op echtheid, opmaak en afgifte. De documenten in kwestie zijn door de Somalische autoriteiten weliswaar afgegeven op basis van de verklaringen van eiseres. Evenwel, het is de bevoegdheid van deze autoriteiten om eiseres te erkennen als onderdaan. In het voetspoor van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, overweegt de rechtbank dan ook dat het verweerder niet vrijstaat geen waarde te hechten aan de overgelegde nationaliteitsverklaring en de geboorteakte, waarvan de authenticiteit immers door het door hem ingeschakelde Bureau Documenten is vastgesteld. Het enkele feit dat verweerder niet weet welk onderzoek aan de afgifte van de nationaliteitsverklaring is voorafgegaan en dat dit mogelijk slechts de verklaringen van eiseres zelf zijn, doet hieraan niet af. Indien verweerder, op grond van de twijfel, ingegeven door de verklaringen van eiseres in de vorige asiëlprocedures over haar nationaliteit en identiteit niet van de juistheid van de in de nationaliteitsverklaring dan wel de geboorteakte vermelde gegevens wil uitgaan, lag het op zijn weg daarnaar onderzoek te verrichten bij de Somalische autoriteiten. Nu hij dit heeft nagelaten, is het bestreden besluit genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank overweegt nog dat niet valt in te zien hoe de relatie tussen Nederland en Somalië door een dergelijk onderzoek zou kunnen worden geschaad.

6. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en zal de rechtbank het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat naar het zich laat aanzien geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

7. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.002,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.002,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J. van den Bergh, rechter, in aanwezigheid van L. Fernández Ferreiro, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 25 januari 2018.

griffier

rechter

26 JAN 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

